

تبسم کشاورز

فیلم سینمایی «بیرو» یازدهمین فیلم «مجید برزگر» در مقام نیمه‌کننده است که در چهلمین جشنواره فیلم حضور دارد. «مجید برزگر» بعد از کارگردانی فیلم‌های «فصل باران‌های موسمنی»، «پرویز»، «یک شهر وند کاملاً معمولی»، «ابر بارانش گرفته» پیشتر در قامت تهیه‌کننده ظاهر شده و حالا با فیلمی به جشنواره می‌آید که از عنوانش مشخص است چه داستانی را روایت می‌کند.

«بیرو» روایتی از زندگی پدرخواز و نشیب «علیرضا بیرانوند» دروازه‌بان تیم ملی است که حقیقتاً متفاوت‌ترین فیلم کارنامه برزگر در مقام نیمه‌کننده محسوب می‌شود.

نویسنده و کارگردان این فیلم «مرتضی علی عباس میرزاچی» است و به گفته برزگر با وجود اینکه «بیرو» به شیوه مرسوم فیلم‌های پرپر و پوش از ستارگان سینما استفاده نکرده است اما هیجان و حالت انگیزشی فیلم می‌تواند مخاطبانش را فسی کند.

مجید برزگر تهیه‌کننده فیلم سینمایی «بیرو» در گفت‌وگویی با روزنامه صبا به سوالات مادر خصوص این فیلم و چالش‌هایش پاسخ داده است که در ادامه می‌خوانید.

■ در این‌جا کمی در خصوص ایده و فیلم‌نامه «بیرو» بگویید؟
«بیرو» بخشی از داستان زندگی واقعی «علیرضا بیرانوند». فوتبالیست موفق و دروازه‌بان تیم ملی ایران را شرح می‌دهد که از سخت‌ترین شرایط بالا می‌آید، قهرمان ملی می‌شود و می‌تواند در جام جهانی مقابل «کریستین رونالدو» بازی کند. ایده اصلی این فیلم از طرف دوست عزیز من آقای «روزبه پیروز» مطرح شد. وقتی از من برای تهیه‌کنندگی این کار دعوت کردند فیلم‌نامه این کار نوشته شده بود. بنابراین من از ابتدای پروژه و در بخش ایده و فیلم‌نامه نبودم. اما باید بگویم یکی از نکاتی که مارابای را ساخت «بیرو» مقاعده کرد.

مجید برزگر تهیه‌کننده فیلم سینمایی «بیرو»

نمایش یک قهرمان متفاوت در سینمای ایران

■ فیلم‌های بیوگرافی ورزشی گاهی حالتی درام و ناراحت‌کننده به خود خواهد گرفت، و گاهی هم اطلاعاتی جالب درباره ورزشکارانی بزرگ به بیننده خواهد داد. آیا «بیرو» جزو فیلم‌های انگیزشی و الهام‌بخش محسوب می‌شود؟

تم انجیزشی فیلم بود که می‌توانست دستاوردهای خوبی برای نوجوان‌ها محسوب شود. داستانی از امید و نیاش، نمایش یک قهرمان متفاوت در سینمای ایران. اینها همه نکاتی بود که آقای «بیروز» مدنظر داشت و این موارد انجیزه خوبی به ماده داد که به سمت ساخت این فیلم برویم.

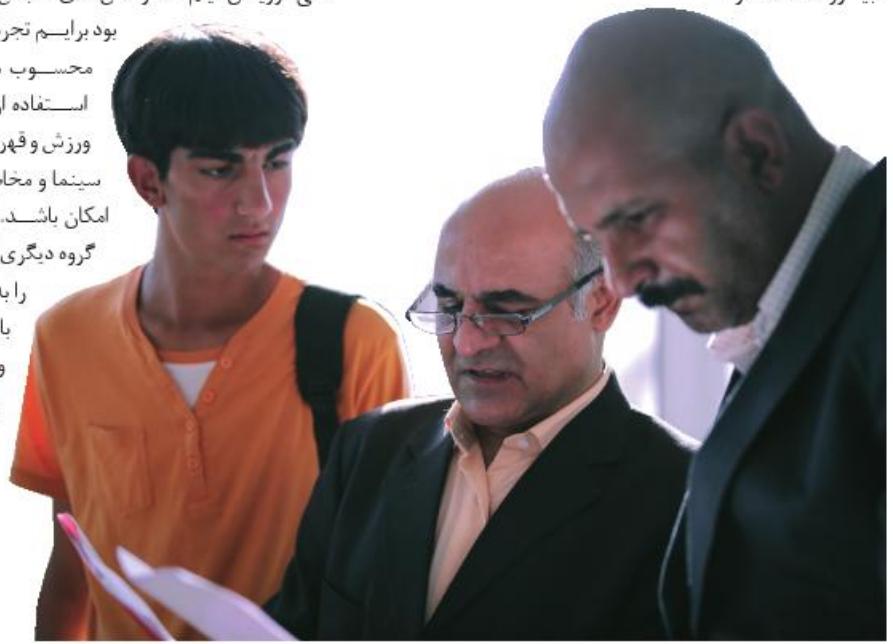
■ چه شد که تهیه‌کنندگی این اثر را بر عهده گرفتید؟

حقیقتاً من پیش از این، تجربه فیلم زندگینامه‌ای ورزشی را نداشت‌هام. می‌توانم بگویم به طور کلی سینمای ایران هم این تجربه را ندارد. یا خیلی خیلی کم دارد. از طرفی فرم فانتزی و کمی موزیکال فیلم که در ذهن آقای «عباس میرزاچی» کارگردان بود برایم تجربه جالب و جدیدی

محسوب می‌شد. به هر حال استفاده از پتانسیل فوتبال، ورزش و قهرمانان ورزشی برای سینما و مخاطبانش می‌تواند یک امکان باشد. این فیلم‌ها می‌توانند گروه دیگری از تماشاگران سینما را به سینماها بکشانند.

■ ما ورزشکاران و چهره‌های بسیار محبوبی در ایران داریم چرا سینمای مایه ساخت فیلم‌های بیوگرافی و این سبک فیلم‌ها کمتر روی می‌آورد؟

همانطور که خود آقای «علیرضا بیرانوند» هم در فضای مجازی اعلام کردند اغلب سینمای ایران از این امکان و زندگی‌ها غافل بوده است. زندگی دروازه‌بانان بزرگی مثل «ناصر حجازی»، «احمد رضا عبدالزاده»... هم این پتانسیل را دارد که به فیلم تبدیل شوند. خود همین قضیه اتفاق ویژه‌ای برای آقای بیرانوند محسوب می‌شود.

شاید این اولین بار است که فیلمی درباره شخصی ساخته می‌شود که هنوز در اوج است. معمولاً بیوگرافی‌ها در زمان بازنشستگی یا فوت اشخاص ساخته می‌شوند. اما اینبار مابا موضع و زندگی روبرو هستیم که سوزه اصلی ماخوش‌بختانه زنده در حال کار کردن و در بهترین دوران فوتبالی خودش است. بنابراین هنوز سینما این فرستاده را دارد که راجع به خیلی‌ها فیلم بسازد.

■ از نگاه شما فیلم «بیرو» چه نقاط قوت و شاخصه‌هایی دارد که هم نظر مردم و منتقدین را جلب کند هم در کارنامه کاری شما یک اثر ماندگار باشد؟

حقیقتاً «بیرو» متفاوت‌ترین فیلم کارنامه من در مقام تهیه‌کننده است. البته باید بگویم یکسری جاهای کارهای قبلی من شباهت‌هایی دارد چون به هر حال این فیلم هم فیلم جریان اصلی نیست. تمام رده‌های سینی مخاطب این فیلم هستند اما فکر می‌کنم این فیلم بیشتر قابلیت جذب گروه نوجوان و جوان را به خودش داشته باشد. به هر حال بیشتر فیلم در زمین فوتبال، سر تمرین و در شرایط ورزشی می‌گذرد. فیلم به لحاظ رنگ، جلوه‌های ویژه، موسیقی وغیره می‌تواند برای مخاطبان، منتقدان و داوران جذاب باشد. خیلی امیدواریم «بیرو» بتواند اکران موقعي داشته باشد. باتوجه به اینکه به شیوه مرسوم فیلم‌های پرپر و شریعتی از سtarگان سینما استفاده نکرده است و شخصیت اصلی مایک نوجوان ۱۷-۱۶ ساله است. اما فکر می‌کنم هیجان در فیلم بتواند مخاطب را راضی کند.

■ امسال شما علاوه بر فیلم «بیرو»، «علت مرگ نامعلوم» را هم برای جشنواره فجر ارسال کردید. اما متأسفانه این فیلم به جشنواره فجر نرسید و مشکلاتی برایش ایجاد شد. کمی در اینباره یگویید.

«علت مرگ نامعلوم» فیلم فوق العاده‌ای شده است. فکر می‌کردم و تقریباً مطمئن بودم هر دو فیلم می‌تواند در جشنواره حضور داشته باشد. به جشنواره با تمام سیاست‌هایی که دارد احترام می‌گذارم. در حقیقت وقایی فیلمی از جشنواره فجر می‌فرستیم یعنی مناسبات جشنواره را پذیرفتایم. اما مسئله ما در خصوص فیلم «علت مرگ نامعلوم» جشنواره نبود. جشنواره و کمیته انتخاب، فیلم را با الترين رای انتخاب کرده بودند. اما اثر ما با وجود اینکه پروانه ساخت هم داشت در جای دیگری به مشکل برخورد. اگر هیأت انتخاب، فیلم مارا انتخاب نمی‌کردند ما می‌گفتیم عقیده، نگاه و سیقه آن هاست و این قابل احترام است. اما وقتی فیلم ما بین دو سه فیلم اول انتخاب می‌شود و جای دیگر مشکل پیدامی کند حق ماست که اعتراض خودمان را بیان کنیم. «علت مرگ نامعلوم» با بودجه شخصی ساخته شده است. اما متأسفانه فرست دیده شدن را از دست داد. بنابراین در این شرایط هم از حيث اقتصادی به فیلم‌ها ضریب می‌خورد هم اینکه عوامل فرست دیده شدن در جشنواره را از دست دیده می‌دهند. مخاطب جدی تر سینماها باید کارهارا بینند و قضاوت کند.

اما به نظرم بعضی از مسائل سینما خارج از مدیریت سینما انجام می‌شود. ما متأسفانه باشد هاست که با عبارت «صلاح نیست» فیلم‌ها شود. ممکن است این موجب برداشت‌های اشتباه از فیلم‌ها شود. ما متأسفانه می‌باشیم. با عبارت «صلاح نیست» مواجه می‌شویم

فیلم‌هاشود. ما متأسفانه مدت‌هاست که با عبارت «صلاح نیست» مواجه می‌شویم. فیلم «قاتل ووحشی» آقای حمید نعمت‌الله، «عروسک» آقای اصغر یوسفی نژاد... هم گرفتاری‌هایی از این قبیل برایشان درست شد. امیدوارم از این به بعد کمی مهران تر و وسیع تر به سینمانگاه کنیم.